

עין משפט
נר מצוה

פח:

שתי מדות פרק עשירי מנחות

מסורת הש"ס

א) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ב) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ג) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ד) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ה) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ו) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ז) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ח) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ט) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
י) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט

והלא בחוק היו כל מעשיו כשער נקטר ולא כמורה: (א) ואלו כשכיל רביעית
שמן של נזיר שתקדש השמן ככל שרת וע"י השמן שיהיה נכלל בלחם והוא
הלחם מתקדש בשכיל כך לא היה לנזיר בלחם שיהיה כשכיל אלא מתקדש:
רביעית שמן לכל חלה והלא. היה נותן רביעית משום דהוה שלשה לוגין שהם
שנים עשר רביעיות והיינו דלמחר בנתינו לוג ומתלה בנזקק שכן ששה רביעיות:
מרחץ מרחק איש עולמי. ש"י חייב עולה
מכלל לא"י: אי. לחמי לוג של מי סוטה חזק
הוא שהיה משקה לוחם בחזק כשער נקטר
ולא היה לנזיר להניח המים בעורה
ולקדשם ככלי: אי. למדוד בו חמי לוג שמן
למורה כדי שתקדש השמן ותקדשו
החלות אבן השמן לכן לא לנזיר דלחמו
תודה וכו': נר ישראל כך היה. שקילטו
שיפה השני: נר שכנסה. בחלי הלילה
או קודם אור היום: נרשן השמן נדשנס
ספמייל. האי נרשן השמן לזו דוקא אלא
הכי קאמר כשם שהפמילה כשכמה היה
לה מקנה שהי היה דשן כך השמן
שנשאר נזר הרי הוא כשן לוג לו מקנה
הואיל ונדשנס הפמילה נרשן השמן: כיצד
הוא עופש מטיפה. שמתקין כל מה שנזר
לחוק ונתון בה שמן ופמילה אחרת ומדליקה:
כמדה לרשונה. חמי לוג כמו שמן מתחלה
או כמה שחסרה למה שצורק לחוק:
נפשי לנו מדות עופש. לשער כמה חסר
א) הא לא ודחי אלא כמדה ראשונה היה
נתון בה ולמחר כשכמה המזרחית מכמה
נמי זו: והדרך לזה רכב על דבר אמת.
כלומר הללחה הוא ששכמה דבר אמת
מה: נר של **מקדש.** נרות הקנענים
במטרה שמדליק בנזן שקורין קדושי"ש:
של פרקים היה. (א) של חמיות לא שהיה
יכול לעיין אלא מן המטרה עצמה היו
הנרות כדמתיב מקשה אלא היינו של
פרקים ש"י א) קים שבהם נרות קנענים
דקים הרבה והיה יכול למשכן והטווחן
למטה בשעת הטבה והלשך הדשן חזק
ולוקפה בשעת הלקחה. ע"פ של פרקים
שהנרות היו קנענות במטרה אלא היה
כמו שלשן כמין למעלה כמין טס שהיה
יכול לעיין לא ששה גלגול והיינו של
פרקים (א) למטרה שגרות חמין (א) (טס)
נרומיה קרי למקום הנחת השמן וזהו ודחי
היה מקשה ויטין דעשה הטבה אי לא
לא מתייבנה והיינו חמנים ודמתיב
לה לקמן נר טולה. ח"ש: (א) קסברי כי
כפיז כנר ומקשה למטרה גרומיה כמין.
המטרה והנרות היו מתחמיה אמת ויטין
דעמי הטבה אי לאו דשל פרקים היה
שהיה יכול לנפסה ולמנוח ולתקפה ולפנות
את הדשן לא היות דעשה חמין. מסלק.
ב) הנרות בשעת הטבה מן המטרה והמתן
לחל. אלא לא היה מקשה אלא של
פרקים ממש (א) היתה: כי הווא דלמחר
כי היא תלה חמנים אומרים לא היו מוויין
אוסה. לנר מן המטרה דלמזכרים היו
במטרה: חמי לאוויין. אי"כ לא היה ליה
מקשה: לא הווא. הנר זזה ממקומה
דמקשה היתה: טס של וזכ ל' הווא על

הוא בחוק היו כל מעשיו כשער נקטר ולא כמורה: (א) ואלו כשכיל רביעית
שמן של נזיר שתקדש השמן ככל שרת וע"י השמן שיהיה נכלל בלחם והוא
הלחם מתקדש בשכיל כך לא היה לנזיר בלחם שיהיה כשכיל אלא מתקדש:
רביעית שמן לכל חלה והלא. היה נותן רביעית משום דהוה שלשה לוגין שהם
שנים עשר רביעיות והיינו דלמחר בנתינו לוג ומתלה בנזקק שכן ששה רביעיות:
מרחץ מרחק איש עולמי. ש"י חייב עולה
מכלל לא"י: אי. לחמי לוג של מי סוטה חזק
הוא שהיה משקה לוחם בחזק כשער נקטר
ולא היה לנזיר להניח המים בעורה
ולקדשם ככלי: אי. למדוד בו חמי לוג שמן
למורה כדי שתקדש השמן ותקדשו
החלות אבן השמן לכן לא לנזיר דלחמו
תודה וכו': נר ישראל כך היה. שקילטו
שיפה השני: נר שכנסה. בחלי הלילה
או קודם אור היום: נרשן השמן נדשנס
ספמייל. האי נרשן השמן לזו דוקא אלא
הכי קאמר כשם שהפמילה כשכמה היה
לה מקנה שהי היה דשן כך השמן
שנשאר נזר הרי הוא כשן לוג לו מקנה
הואיל ונדשנס הפמילה נרשן השמן: כיצד
הוא עופש מטיפה. שמתקין כל מה שנזר
לחוק ונתון בה שמן ופמילה אחרת ומדליקה:
כמדה לרשונה. חמי לוג כמו שמן מתחלה
או כמה שחסרה למה שצורק לחוק:
נפשי לנו מדות עופש. לשער כמה חסר
א) הא לא ודחי אלא כמדה ראשונה היה
נתון בה ולמחר כשכמה המזרחית מכמה
נמי זו: והדרך לזה רכב על דבר אמת.
כלומר הללחה הוא ששכמה דבר אמת
מה: נר של **מקדש.** נרות הקנענים
במטרה שמדליק בנזן שקורין קדושי"ש:
של פרקים היה. (א) של חמיות לא שהיה
יכול לעיין אלא מן המטרה עצמה היו
הנרות כדמתיב מקשה אלא היינו של
פרקים ש"י א) קים שבהם נרות קנענים
דקים הרבה והיה יכול למשכן והטווחן
למטה בשעת הטבה והלשך הדשן חזק
ולוקפה בשעת הלקחה. ע"פ של פרקים
שהנרות היו קנענות במטרה אלא היה
כמו שלשן כמין למעלה כמין טס שהיה
יכול לעיין לא ששה גלגול והיינו של
פרקים (א) למטרה שגרות חמין (א) (טס)
נרומיה קרי למקום הנחת השמן וזהו ודחי
היה מקשה ויטין דעשה הטבה אי לא
לא מתייבנה והיינו חמנים ודמתיב
לה לקמן נר טולה. ח"ש: (א) קסברי כי
כפיז כנר ומקשה למטרה גרומיה כמין.
המטרה והנרות היו מתחמיה אמת ויטין
דעמי הטבה אי לאו דשל פרקים היה
שהיה יכול לנפסה ולמנוח ולתקפה ולפנות
את הדשן לא היות דעשה חמין. מסלק.
ב) הנרות בשעת הטבה מן המטרה והמתן
לחל. אלא לא היה מקשה אלא של
פרקים ממש (א) היתה: כי הווא דלמחר
כי היא תלה חמנים אומרים לא היו מוויין
אוסה. לנר מן המטרה דלמזכרים היו
במטרה: חמי לאוויין. אי"כ לא היה ליה
מקשה: לא הווא. הנר זזה ממקומה
דמקשה היתה: טס של וזכ ל' הווא על

וא"כ מים קדושים כמין (במדבר ה) ולאמרינן כספרי אין קדושים
אלא שנתקדשו בכיור אלא ככר קדשו לזו וא"כ והא פירשית כפ"ק
(לש"י ט) דלמחר שנתקדשו ככלי שרת לא משמיטין להו ככלי חול משום
דמינאנז מילתא וי"ל דהני מילי נזכר
הקריב למזבח: נר ישראל כך היה.
לאן זכפי שני דערכין (דף י) קרי ליה
נר ישראל בני מעשה ועשה רבי משעה
שקורין ונראה חודש בזמנו ומפרש הכז
רבינו חיים משום דליריבי צמדי דלורה
כגון כהן נרות והם נכלגו:
נר של מקדש של פרקים הוה. ולא
של חמיות שיוכל מלקה והא
דלמרינן צברק כמה מלקין (שבת
דף כג.) והא הכא כיון דקנעני נרות לא
סגי לזה משקל ואלוקי היינו כמ"ד
של פרקים: ככלל דאי בני
לאוויי בני מויו אה. וכי מיתא לזן
הכי נמי דל חמיות היה אי"כ טוב
היה שילקם לגמרי כדי שיקנה יפה:
וליעבר

ראשונה או כמו שחסרה אמר רבי ירמיה 'פשיטא דכמדה ראשונה דאי כמה
שחסרה מנא ידעינן מאי חיסר וכי תימא דמשער ליה א"כ שכע מרות נפיש
להו מדות טובא קרי עליה :והדרך צלה רכב על דבר אמת וענוה צדק איתמר
נמי אמר רבי אבהו אמר ר' יוחנן ואמרי לה ר' אמר רבי אבא אמר רבי חנינא
אמר רבי נר שכבתה נידשן השמן נידשנה הפמילה כיצד עושה מטיבה ונתון
בה שמן כמדה ראשונה ונדליקה אמר רב הונא כרייה דרב יהודה אמר רב
ששת נר שבמקדש של פרקים הוה קסבר הוה כתיב יככר ומקשה אמנורה
וגרותיה כתיב כיון דמביעיא הטבה אי לאו דפרקים הוה לא הוה ר' מטייבא ליה
מיתבי כיצד עושה מסלק ומניח באוהל ומקנתן בספוג ונתון בהן שמן ומדליקין
הוא דאמר כי האי תנא דתניא חכמים אומרים לא היו מוויין אותה ממקומה
מכלל דאביעיא ליה לאווייה מצי מויו לא אלא אימא לא היתה זזה ממקומה
'וואן חכמים ר' אלעזר ר' הוא דתניא רבי אלעזר ברבי צדוק אומר ר' כמין טס
של זהב היה לה על גבה כשהוא מטיבה דוחקו כלפי פיה כשהוא נתון בה
שמן דוחקו כלפי ראשה ובפלוגתא דהני תנאי דתניא :מנורה ונרותיה באות מן
הכבר ואין מלקחיה ומחתותיה מן הכבר ר' נחמיה אומר מנורה היתה באה מן
הכבר ולא נרותיה ומלקחיה ומחתותיה באות מן הכבר במאי קא מיפליג בהאי
קרא דתניא ככר זהב טהור יעשה אותה למנוה שבאה מן הכבר
מנין לרבות נרותיה תלמוד לומר את כל הכלים האלה יכול שאני מרבה
אף מלקחיה ומחתותיה תלמוד לומר אותה דברי רבי נחמיה קשיא דרבי
נחמיה אדרבי נחמיה תרי תנאי ואליבא דרבי נחמיה ר' יהושע בן
קרחא אומר מנורה באה מן הכבר ואין מלקחיה ומחתותיה ונרותיה ר' באה
מן הכבר ואלא מה אני מקיים את כל הכלים האלה ר' שהיו כלים של זהב
זהב כהריא כתיב בו 'ועשית את נרותיה שבעה והעלה את נרותיה והאיר אל
עבר פניה ומלקחיה ומחתותיה זהב טהור לא נצרכא אלא לפי נרות ס"ד
אמינא הואיל ופי נרות אשחורי משחרר היתורה חסה על ממוני של ישראל
וליעבר

רבינו גרשום

והלא בחוק היו כל מעשיו כשער נקטר ולא כמורה: (א) ואלו כשכיל רביעית
שמן של נזיר שתקדש השמן ככל שרת וע"י השמן שיהיה נכלל בלחם והוא
הלחם מתקדש בשכיל כך לא היה לנזיר בלחם שיהיה כשכיל אלא מתקדש:
רביעית שמן לכל חלה והלא. היה נותן רביעית משום דהוה שלשה לוגין שהם
שנים עשר רביעיות והיינו דלמחר בנתינו לוג ומתלה בנזקק שכן ששה רביעיות:
מרחץ מרחק איש עולמי. ש"י חייב עולה
מכלל לא"י: אי. לחמי לוג של מי סוטה חזק
הוא שהיה משקה לוחם בחזק כשער נקטר
ולא היה לנזיר להניח המים בעורה
ולקדשם ככלי: אי. למדוד בו חמי לוג שמן
למורה כדי שתקדש השמן ותקדשו
החלות אבן השמן לכן לא לנזיר דלחמו
תודה וכו': נר ישראל כך היה. שקילטו
שיפה השני: נר שכנסה. בחלי הלילה
או קודם אור היום: נרשן השמן נדשנס
ספמייל. האי נרשן השמן לזו דוקא אלא
הכי קאמר כשם שהפמילה כשכמה היה
לה מקנה שהי היה דשן כך השמן
שנשאר נזר הרי הוא כשן לוג לו מקנה
הואיל ונדשנס הפמילה נרשן השמן: כיצד
הוא עופש מטיפה. שמתקין כל מה שנזר
לחוק ונתון בה שמן ופמילה אחרת ומדליקה:
כמדה לרשונה. חמי לוג כמו שמן מתחלה
או כמה שחסרה למה שצורק לחוק:
נפשי לנו מדות עופש. לשער כמה חסר
א) הא לא ודחי אלא כמדה ראשונה היה
נתון בה ולמחר כשכמה המזרחית מכמה
נמי זו: והדרך לזה רכב על דבר אמת.
כלומר הללחה הוא ששכמה דבר אמת
מה: נר של **מקדש.** נרות הקנענים
במטרה שמדליק בנזן שקורין קדושי"ש:
של פרקים היה. (א) של חמיות לא שהיה
יכול לעיין אלא מן המטרה עצמה היו
הנרות כדמתיב מקשה אלא היינו של
פרקים ש"י א) קים שבהם נרות קנענים
דקים הרבה והיה יכול למשכן והטווחן
למטה בשעת הטבה והלשך הדשן חזק
ולוקפה בשעת הלקחה. ע"פ של פרקים
שהנרות היו קנענות במטרה אלא היה
כמו שלשן כמין למעלה כמין טס שהיה
יכול לעיין לא ששה גלגול והיינו של
פרקים (א) למטרה שגרות חמין (א) (טס)
נרומיה קרי למקום הנחת השמן וזהו ודחי
היה מקשה ויטין דעשה הטבה אי לא
לא מתייבנה והיינו חמנים ודמתיב
לה לקמן נר טולה. ח"ש: (א) קסברי כי
כפיז כנר ומקשה למטרה גרומיה כמין.
המטרה והנרות היו מתחמיה אמת ויטין
דעמי הטבה אי לאו דשל פרקים היה
שהיה יכול לנפסה ולמנוח ולתקפה ולפנות
את הדשן לא היות דעשה חמין. מסלק.
ב) הנרות בשעת הטבה מן המטרה והמתן
לחל. אלא לא היה מקשה אלא של
פרקים ממש (א) היתה: כי הווא דלמחר
כי היא תלה חמנים אומרים לא היו מוויין
אוסה. לנר מן המטרה דלמזכרים היו
במטרה: חמי לאוויין. אי"כ לא היה ליה
מקשה: לא הווא. הנר זזה ממקומה
דמקשה היתה: טס של וזכ ל' הווא על

תורה אור השלם

- 1. קרא מנחה עט מנחין
מרחק איש עשאי אף
דבריה אף אביעני וברתי
אף אשענה
- 2. ולקח חמין מים קדושים
בכלי דרשן ונתן דעפר אשר
יורה בברקת המשיב יקח
הבזק ונתן אל הדמים
במכרה הו
- 3. והדרך צלה רכב על
דבר אמת וענוה צדק
והדרך נרומיה מנחה
- 4. ככר זהב טהור ויעשה
אתה את כל הכלים
האלה: שבות כל לט
ועשית את נרותיה
שבעה והעלה את נרותיה
והאיר על עבר פניה
שבות כל לו

תורה אור הב"ה

- (א) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
היתה סודית וא"כ מים הרוא
דב האל:

לענין רש"י

קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש

מוסף רש"י

נר ישראל. אלהים מלך
עני חמנים. קדושי"ש
התורה הבה על מנוח
של ישראל. דמנין וקדש
ד' ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
היתה סודית וא"כ מים הרוא
דב האל:

שיטה מקובצת

א) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ב) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ג) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ד) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ה) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ו) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ז) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ח) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ט) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
י) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט

רש"י בת"י

מחוק למנחה היו מטריח את התלמוד ומה להו לקדושי: ופי נזיר. שתקדש רביעית לחמין נזיר: להם כשפיעת אל הוא דקדוש. ולא בשמן דלמחר
נפ' המורה (א) למה ליה לשמן כל שרת הא לא למחר אפייתו (אל קדוש) הוא עד שפיעת האיל: רביעית שמן לכל חלה והוא. דש מלות היו בנזקק לוג ומתלה שני היינו
רביעית לכל חלה: מרחק. ר' חייב עולה מכלל דלמחר ככר קדשו לזו וא"כ והא פירשית כפ"ק (לש"י ט) דלמחר שנתקדשו ככלי שרת לא משמיטין להו ככלי חול משום
שהיה לנזיר לקדש: והא מים קדושים כמין. דלמרינן כספרי (א) אין מים קדושים אלא שנתקדשו בכיור אלא ככר קדשו לזו וא"כ והא פירשית כפ"ק (לש"י ט) דלמחר שנתקדשו ככלי שרת לא משמיטין להו ככלי חול משום
דמינאנז מילתא וי"ל דהני מילי נזכר
הקריב למזבח: נר ישראל כך היה.
לאן זכפי שני דערכין (דף י) קרי ליה
נר ישראל בני מעשה ועשה רבי משעה
שקורין ונראה חודש בזמנו ומפרש הכז
רבינו חיים משום דליריבי צמדי דלורה
כגון כהן נרות והם נכלגו:
נר של מקדש של פרקים הוה. ולא
של חמיות שיוכל מלקה והא
דלמרינן צברק כמה מלקין (שבת
דף כג.) והא הכא כיון דקנעני נרות לא
סגי לזה משקל ואלוקי היינו כמ"ד
של פרקים: ככלל דאי בני
לאוויי בני מויו אה. וכי מיתא לזן
הכי נמי דל חמיות היה אי"כ טוב
היה שילקם לגמרי כדי שיקנה יפה:
וליעבר

תורה אור השלם

- 1. קרא מנחה עט מנחין
מרחק איש עשאי אף
דבריה אף אביעני וברתי
אף אשענה
- 2. ולקח חמין מים קדושים
בכלי דרשן ונתן דעפר אשר
יורה בברקת המשיב יקח
הבזק ונתן אל הדמים
במכרה הו
- 3. והדרך צלה רכב על
דבר אמת וענוה צדק
והדרך נרומיה מנחה
- 4. ככר זהב טהור ויעשה
אתה את כל הכלים
האלה: שבות כל לט
ועשית את נרותיה
שבעה והעלה את נרותיה
והאיר על עבר פניה
שבות כל לו

לענין רש"י

קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש

מוסף רש"י

נר ישראל. אלהים מלך
עני חמנים. קדושי"ש
התורה הבה על מנוח
של ישראל. דמנין וקדש
ד' ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
היתה סודית וא"כ מים הרוא
דב האל:

שיטה מקובצת

א) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ב) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ג) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ד) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ה) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ו) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ז) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ח) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ט) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
י) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט

רש"י בת"י

מחוק למנחה היו מטריח את התלמוד ומה להו לקדושי: ופי נזיר. שתקדש רביעית לחמין נזיר: להם כשפיעת אל הוא דקדוש. ולא בשמן דלמחר
נפ' המורה (א) למה ליה לשמן כל שרת הא לא למחר אפייתו (אל קדוש) הוא עד שפיעת האיל: רביעית שמן לכל חלה והוא. דש מלות היו בנזקק לוג ומתלה שני היינו
רביעית לכל חלה: מרחק. ר' חייב עולה מכלל דלמחר ככר קדשו לזו וא"כ והא פירשית כפ"ק (לש"י ט) דלמחר שנתקדשו ככלי שרת לא משמיטין להו ככלי חול משום
שהיה לנזיר לקדש: והא מים קדושים כמין. דלמרינן כספרי (א) אין מים קדושים אלא שנתקדשו בכיור אלא ככר קדשו לזו וא"כ והא פירשית כפ"ק (לש"י ט) דלמחר שנתקדשו ככלי שרת לא משמיטין להו ככלי חול משום
דמינאנז מילתא וי"ל דהני מילי נזכר
הקריב למזבח: נר ישראל כך היה.
לאן זכפי שני דערכין (דף י) קרי ליה
נר ישראל בני מעשה ועשה רבי משעה
שקורין ונראה חודש בזמנו ומפרש הכז
רבינו חיים משום דליריבי צמדי דלורה
כגון כהן נרות והם נכלגו:
נר של מקדש של פרקים הוה. ולא
של חמיות שיוכל מלקה והא
דלמרינן צברק כמה מלקין (שבת
דף כג.) והא הכא כיון דקנעני נרות לא
סגי לזה משקל ואלוקי היינו כמ"ד
של פרקים: ככלל דאי בני
לאוויי בני מויו אה. וכי מיתא לזן
הכי נמי דל חמיות היה אי"כ טוב
היה שילקם לגמרי כדי שיקנה יפה:
וליעבר

תורה אור השלם

- 1. קרא מנחה עט מנחין
מרחק איש עשאי אף
דבריה אף אביעני וברתי
אף אשענה
- 2. ולקח חמין מים קדושים
בכלי דרשן ונתן דעפר אשר
יורה בברקת המשיב יקח
הבזק ונתן אל הדמים
במכרה הו
- 3. והדרך צלה רכב על
דבר אמת וענוה צדק
והדרך נרומיה מנחה
- 4. ככר זהב טהור ויעשה
אתה את כל הכלים
האלה: שבות כל לט
ועשית את נרותיה
שבעה והעלה את נרותיה
והאיר על עבר פניה
שבות כל לו

לענין רש"י

קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש

מוסף רש"י

נר ישראל. אלהים מלך
עני חמנים. קדושי"ש
התורה הבה על מנוח
של ישראל. דמנין וקדש
ד' ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
היתה סודית וא"כ מים הרוא
דב האל:

שיטה מקובצת

א) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ב) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ג) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ד) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ה) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ו) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ז) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ח) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
ט) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
י) ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט

תורה אור השלם

- 1. קרא מנחה עט מנחין
מרחק איש עשאי אף
דבריה אף אביעני וברתי
אף אשענה
- 2. ולקח חמין מים קדושים
בכלי דרשן ונתן דעפר אשר
יורה בברקת המשיב יקח
הבזק ונתן אל הדמים
במכרה הו
- 3. והדרך צלה רכב על
דבר אמת וענוה צדק
והדרך נרומיה מנחה
- 4. ככר זהב טהור ויעשה
אתה את כל הכלים
האלה: שבות כל לט
ועשית את נרותיה
שבעה והעלה את נרותיה
והאיר על עבר פניה
שבות כל לו

לענין רש"י

קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש
קדושי"ש

מוסף רש"י

נר ישראל. אלהים מלך
עני חמנים. קדושי"ש
התורה הבה על מנוח
של ישראל. דמנין וקדש
ד' ויהי ענין ג' ל' ח' וק"ט
היתה סודית וא"כ מים הרוא
דב האל: